

Dosarul nr. 2rac-296/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. V. Jomiru-Niculită)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Buhnaci, G. Dașchevici, M. Guzun)

ÎNCHEIERE

10 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Oleg Sternioală
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „AUTO-BSA”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Cooperativa de Producție „MIG” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „AUTO-BSA”, intervenienți accesorii Primăria mun. Chișinău și Consiliul mun. Chișinău cu privire la înlăturarea obstacolelor în exercitarea dreptului de folosință,

împotriva deciziei din 26 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „AUTO-BSA” și s-a menținut hotărârea din 26 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă:

La 04 aprilie 2016, C.P. „MIG” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „AUTO-BSA”, cu privire la înlăturarea obstacolelor în exercitarea dreptului de folosință.

În motivarea acțiunii, reclamanta a relatat că, la 02 mai 2013, între Primăria mun. Chișinău în calitate de arendator și C.P. „MIG” în calitate de arendaș a fost încheiat contractul de arendă nr. 6148/2013, care a fost înregistrat de OCT Chișinău la 19 august 2013 cu nr. XXXXXX.

Obiectul contractului îl constituie transmiterea în arendă pentru o perioadă de cinci ani a lotului de pământ cu numărul cadastral XXXXXX, suprafața de 0,28 ha, situat în mun. XXXXXX, str. XXXXXX, pentru exploatarea parcării auto.

La 02 mai 2013 în baza contractului de arendă nr. 6148/2013, de către proprietarul Nicolae Crăciun și arendașul Boris Culencov a fost semnat actul de predare-primire a lotului de teren nr. 6148/2013.

Reclamanta a relevat că, la 01 noiembrie 2015, SRL „AUTO-BSA” a capturat samavolnic o parte din terenul arendat pe care a instalat un gard, după care a adus și a pus la păstrare autovehicule, încalcând astfel drepturile C.P. „MIG”, care nu are acces la lotul de teren arendat și nu poate să-l folosească.

A menționat că pe faptul dat, a depus o plângere la IP Râșcani, iar la 22 decembrie 2015, a recepționat răspunsul nr. 28358, prin care a fost informată despre necesitatea adresării în instanța de judecată, competența căreia este examinarea relațiilor juridico-civile formate între părți care sunt prevăzute de Codul civil.

Astfel, la 15 ianuarie 2016, C.P. „MIG” s-a adresat către SRL „AUTO-BSA” cu solicitarea de a elibera în termen de 14 zile, lotul de teren pe care l-a ocupat samavolnic.

Prin răspunsul la somația înaintată, care a fost recepționat la 28 ianuarie 2016, SRL „AUTO-BSA” și-a exprimat dezacordul cu solicitarea înaintată, din motiv că între părți a existat o înțelegere verbală cu privire la semnarea unui contract ce va reglementa relațiile dintre acestea, totodată invocând că C.P. „MIG” a dat acordul cu privire la instalarea gardului, iar ulterior a refuzat semnarea contractului.

Reclamanta a accentuat că aceste declarații sunt false și nu corespund adevărului. Or, clauzele contractului de arendă din 02 mai 2015 nu permit transmiterea terenului arendat altor persoane, inclusiv în subarendă, fără autorizația proprietarului.

C.P. „MIG” a solicitat obligarea SRL „AUTO-BSA” să elibereze lotul de pământ pe care samavolnic l-a capturat și anume o parte din terenul cu nr. cad. XXXXXX pe care îl arendează.

Prin încheierea din 19 decembrie 2016 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, a fost admisă cererea reprezentantului reclamantului și atrași în proces ca intervenienți accesorii din partea reclamantului, Primăria și Consiliul mun. Chișinău.

La 15 mai 2017, C.P. „MIG” a depus cerere de concretizare a pretențiilor prin care a solicitat obligarea SRL „AUTO-BSA” să nu creeze obstacole în folosința terenului cu numărul cadastral XXXXXX, să demoleze gardul instalat samavolnic și să evacueze autovehiculele.

Prin hotărârea din 26 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, cererea de chemare în judecată a fost admisă cu obligarea SRL „AUTO-BSA” să înlătore obstacolele în folosirea porțiunii de teren cu suprafața de 0,12 ha din terenul cu suprafața de 0,28 ha cu numărul cadastral XXXXXX transmis C.P. „MIG” în baza contractului de arendă nr. 6148/2016 din 02 mai 2013 și să elibereze porțiunea de teren cu suprafața de 0,12 ha din terenul cu suprafața de 0,28 ha, cu numărul cadastral XXXXXX, transmis C.P. „MIG” în baza contractului de arendă nr.6148/2016 din 02 mai 2013, prin demolarea gardului și evacuarea automobilelor aduse la păstrare.

La 20 februarie 2018, SRL „AUTO-BSA” a depus cerere de apel, iar la 02 iulie 2018 cerere de apel suplimentară împotriva hotărârii din 26 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani prin care a solicitat casarea hotărârii și încheierii din 26 ianuarie 2018 ale instanței de fond, admiterea cererii reconvenționale, respingerea cererii inițiale și încasarea din contul C.P. „MIG” a cheltuielilor suportate pentru lucrările și materialele investite în amenajarea parcării în sumă de 20000 de euro, în MDL la cursul BNM, la data achitării, precum și cheltuielile de asistență juridică, dar și taxa de stat, sau cauza să fie remisă la rejudecare.

Prin decizia din 26 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SRL „AUTO-BSA” și menținută hotărârea din 26 ianuarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a concluzionat că soluția instanței de fond este justă și echitabilă, având la bază cadrul normativ aplicabil raportului juridic litigios și cumulul probelor administrate, cărora le-a fost oferită apreciere juridică cuvenită, iar apelantul nu a prezentat argumente verosimile și admisibile în combaterea soluției adoptate de prima instanță. Or, argumentele apelului se combat prin constatările factice raportate la prevederile legale aplicabile speței. Astfel, în lipsa unor argumente coerente și convingătoare, precum și a unui suport probator de natură să modifice soluția adoptată la caz, Colegiul a conchis că instanța de fond a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei și a aplicat corect normele de drept material și procedural, hotărârea fiind în concordanță cu art.239-240 din Codul de procedură civilă, motiv ce impune respingerea apelului și menținerea hotărârii primei instanțe.

La 14 mai 2019, SRL „AUTO-BSA” a depus cerere de recurs, iar la 10 iulie 2019 cerere de recurs concretizată împotriva deciziei din 26 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău solicitând admiterea recursului și casarea deciziei instanței de apel.

Recurenta în motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, pe care o consideră ilegală și neîntemeiată.

În susținerea poziției date a relevat că instanța de apel nu a examinat integral și luat în considerație toate probele și circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Astfel, recurenta consideră că declarația instanței ierarhic inferioare precum că SRL „AUTO-BSA” a acaparat ilegal suprafața de 0,12 ha de la C.P. „MIG” este una eronată, deoarece Curtea de Apel a ignorat scrisoarea Primăriei mun. Chișinău din 28 iunie 2018, în care se menționează că intimata activează ilegal pe terenul cu suprafața 0,28 ha, care aparține Primăriei mun. Chișinău și a ocupat abuziv încă 10 ari de teren pe care a construit un gard de piatră și își parchează autocamioanele de mare tonaj, astfel încălcând prevederile contractului de arendă nr. 6148/2016 cu nr. cadastral XXXXXX, care a expirat la data de 02 mai 2018.

În acest context a subliniat că instanța de apel a interpretat și aplicat eronat prevederile art.308 Cod civil (în redacția de până la 01 martie 2019), or, contractul de arendă sus-menționat nu se referă la cele 10 ari de teren ocupate ilegal și abuziv de C.P.”MIG”.

Mai mult, Curtea de Apel eronat a indicat că contractul de arendă nr. 6148/2016 din 02 mai 2013 a fost prelungit până la 02 mai 2019, or, reieșind din clauzele contractuale și scrisoarea Primăriei mun. Chișinău din 28 iunie 2018, acesta a expirat la data de 02 mai 2018.

Recurenta a precizat că activează pe terenul alăturat care aparține proprietarei Viorica Zavatin și cu care are încheiat un contract de locațiune, și nicidecum nu ocupă terenul în litigiu, însă aceste argumente au fost ignorate de instanța de apel, asupra cărora a evitat să se expună.

În final, a opinat că circumstanțele menționate pot fi considerate motive întemeiate de admitere a cereri de recurs, or, prin hotărârile emisă de instanțele ierarhic inferioare, SRL „AUTO-BSA” i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil

stipulat de art. 6 CEDO.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 26 februarie 2019 și a fost expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 10 aprilie 2019, date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc, însă ultima în cererea de recurs a menționat că a recepționat-o la 15 aprilie 2019.

În aceste circumstanțe, recursul declarat de SRL „AUTO-BSA” la 14 mai 2019, se consideră în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „AUTO-BSA”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „AUTO-BSA” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SRL „AUTO-BSA”.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „AUTO-BSA” împotriva deciziei din 26 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecători

Victor Burduh

Galina Stratulat